

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Aequiùs ferri ea, quæ à Deo, quàm quæ à Fortuna putantur esse
profecta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

C A P V T X X V.

Remedium impatientiæ est, scire CASVS à Deo esse; quibus hominem vel extollit, vel deprimit.

Hoc est *Fortuna*, quod diximus, & aliud nihil. Immo ipse M. Tul. ait: *Quid est enim aliud fors, quid fortuna, quid casus, quid euentus, nisi cum sic aliquid cecidit, sic euenit, ut vel non cadere, atq; euenire, vel aliter cadere atq; euenire potuerit?* Quod cum ita sit, mirandum est, hominem tam sapientem, siue immemorem, alibi *Fortunæ* tantum tribuisse. Qui etiam illud ad Atticum suum scripsit: *Sed hæc Fors viderit, ea, quæ talibus in rebus plus, quam ratio potest.* Quamto sapientiùs *Comicus* ait?

Allud, quod cecidit Forte, id arte corrigas.

Est enim, quod factum est, infectum fieri non possit; potest tamen fortiùs tolerari, si ars, immo si virtus sit, qua agnoscatur à bono Deo permissum, aut immissum; quam si ab *Arte* aliqua, aut mala *Fortuna* existimetur preparatum. Nam multinominis est: &, ut docet *Firmicus Maternus*, in cælo, veteres posuerunt, *bonam Fortunam*, & *malam Fortunam*. Bonam, quam *ἀγαθὴν τὴν τύχην* vocant, 5. ab horoscopo signo; malam, quam *κακὴν τὴν τύχην* nominant, 6. ab horoscopo signo constituerunt. Vtramque, ut inquit *Pacuius*, *insanam, & cæcam, & brutam esse perhibent.* Quis *cæca* non indignetur, quæ nihil cernit, quò se applicet? quis non succenseat *insane*, quæ tam atrox & instabilis est, nulla de causa? quis non irascatur *brute*, quæ dignum, aut indignum nequit internoscere? At si quid à Deo est, est ab intuyente omnia, est à sapiente, est à iusto, est à bono. Necesse est ergo, & ipsum esse bona mente datum. *Æquius* autem etiam mala ferimus, si constet, bona mente profecta.

Vnde calamitatis suæ remedium habent, qui *Casus* sinistros atque inopinatos iracundè ferunt: qui incendia, furta, rapinas, spoliaciones, naufragia *Fortunæ* suæ iniquitati ascribunt; neque vnquam desinunt, *Sortis* suæ temeritatem accusare, identidem dicentes: *malo se astro natos; Fortunam alijs bene velle, sibi noueram esse; aut Superos humana non curare.* Deo conscio, omnia contingunt; & sæpe quidem nostram patientiam exercente; sæ-

G g pissime

I.
Cic. lib. 2. de
Diuin.

Cic. lib. 14.
ad Attic.
Terent. A-
delph.

II.